

Kraków, 4 października 2019 r.

PROTOKÓŁ

posiedzenia **Komisji Habilitacyjnej**, powołanej w dniu 4.06.2019 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, Dz. U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455), zwanej dalej Ustawą, oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 30 października 2015 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. z 10 XI 2015 r., poz. 1842), **w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Renaty Dźwigoł w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.**

W dniu 4 października 2019 r. w gmachu głównym Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (ul. Podchorążych 2) zebrała się Komisja Habilitacyjna w składzie:

1. Prof. dr hab. Wojciech Chlebda, UO (przewodniczący Komisji)
2. Prof. dr hab. Anna Tyrpa, IJP PAN w Krakowie (recenzent)
3. Dr hab. prof. UW r Alicja Nowakowska, UW r (recenzent)
4. Dr hab. prof. UP Ewa Młynarczyk, UP (recenzent)
5. Prof. dr hab. Maciej Mączyński, UP (członek Komisji)
6. Dr hab. Joanna Szadura, UMCS (członek Komisji)
7. Dr hab. Ewa Horyń, UP (sekretarz Komisji).

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej otworzył przewodniczący Komisji Prof. Wojciech Chlebda, powitał i przedstawił zebranych. Przybliżył sylwetkę habilitantki oraz przypomniał zasady procedowania Komisji według nowej ustawy o stopniach i tytule naukowym. Przedmiotem szczegółowej dyskusji był autoreferat dr Renaty Dźwigoł, trzy recenzje Jej dorobku naukowego oraz opracowane na piśmie opinie pozostałych członków

Komisji. Tytułem wprowadzenia stwierdzono, że wszystkie recenzje sporządzone w tym przewodzie spełniają kryteria wskazane w Ustawie i że **wszystkie przedstawiają jednoznacznie pozytywną ocenę dorobku naukowego habilitantki.**

Recenzenci i opiniodawcy dokonali charakterystyki dorobku habilitantki pod względem ilościowym. Prof. Ewa Młynarczyk przytacza dane publikacyjne: „Dorobek naukowy Pani dr Renaty Dźwigoł po uzyskaniu stopnia naukowego doktora liczy 48 pozycji bibliograficznych, w tym: 1 monografię autorską – *Polskie ludowe słownictwo mitologiczne*, 41 prac naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych i monografiach wieloautorskich, (jeden artykuł w języku angielskim), 4 współredagowane tomy monografii wieloautorskich (z serii „Dialog z Tradycją”) i 2 współredagowane numery czasopisma „*Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Linguistica*”. Dodaje również, iż Habilitantka „publikowała swoje prace w prestiżowych czasopismach („*Język Polski*, „*Poradnik Językowy*) oraz w wydawnictwach ważnych ośrodków akademickich (...)”. Prof. Alicja Nowakowska podaje: „Pani dr Renata Dźwigoł jest autorką jednej monografii (*Polskie ludowe słownictwo mitologiczne*, Kraków 2004), będącej zmodyfikowaną wersją jej rozprawy doktorskiej, czterdziestu jeden artykułów (37 po uzyskaniu stopnia doktora), publikowanych zarówno w czasopismach, jak i pracach zbiorowych, pięciu recenzji, jednego sprawozdania z konferencji naukowej [...]. Większość jej publikacji sytuuje się w obrębie lingwistyki kulturowej i etnolingwistyki”. Dane te uwzględnia również Prof. Joanna Szadura: „Na dorobek naukowy Habilitantki od momentu uzyskania stopnia naukowego doktora składa się 48 pozycji bibliograficznych, tj. monografia autorska *Polskie ludowe słownictwo mitologiczne*, 41 artykułów naukowych [...], 4 współredagowane tomy monografii wieloautorskich i 2 współredagowane numery czasopisma „*Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Linguistica*”. Uściśla przy tym, iż „Zdecydowana większość publikacji dotyczy lingwistyki kulturowej”.

Ocena osiągnięcia naukowego

Wskazaniem przez habilitantkę osiągnięciem stanowiącym podstawę dopuszczającą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego jest cykl 12 artykułów, napisanych w latach 2011 – 2018, opatrzonych wspólnym tytułem *Frazemy z pola leksykalno-semantycznego DIABEŁ w polszczyźnie. Ujęcie antropocentryczne*.

Recenzenci zgodnie doceniają wartość naukową cyklu. Prof. E. Młynarczyk zaznacza: „Cykl ten obejmuje 12 artykułów naukowych z lat 2011-2018, ułożonych i omówionych

w *Autoreferacie* w porządku problemowym. Taki sposób prezentacji osiągnięcia naukowego uważam za godny pochwały, gdyż Habilitantka wykazała tym samym, iż przedstawiony cykl artykułów ma charakter monografizujący podjętą problematykę. Lektura wszystkich uwzględnionych w tym punkcie prac naukowych potwierdza tę opinię”. Prof. A. Nowakowska dodaje, że „Artykuły należące do owego cyklu stanowią zbiór bardzo starannie przygotowanych tekstów naukowych z dziedziny etnolingwistyki, frazeologii i paremiologii”. Zdaniem recenzentki, „Przygotowanie dwunastu tekstów wchodzących w skład cyklu zaproponowanego przez Habilitantkę wymagało od niej orientacji nie tylko w różnych dziedzinach językoznawstwa, ale też w etnografii, historii, psychologii, teologii, muzykologii etc. Pani dr Dźwigoł wykazała się w pełni niezbędną erudycją. W rezultacie powstało wartościowe całościowe opracowanie paremii ze wskazanym komponentem, wzbogacające w znacznym stopniu wiedzę o człowieku i wiele mówiące na temat życia duchowego minionych pokoleń Polaków”. Wśród najważniejszych walorów prezentowanego cyklu Badaczka wymienia: „bogactwo zgromadzonego materiału, przyjęcie antropocentrycznego punktu widzenia, bardzo staranną, konsekwentną kompozycję poszczególnych tekstów, niezwykle dbałość o dokumentację”. O wspomnianym cyklu podobnie wypowiadają się poproszeni o wyrażenie opinii członkowie Komisji. Przykładowo Prof. M. Mączyński zaznacza: „Oceniany cykl cechuje jednorodność tematyczna, doskonale osadzenie w szeroko rozumianej literaturze przedmiotu (w bibliografii znaleźć można nie tylko opracowania językoznawcze, ale też kulturoznawcze, historyczne, prace z antropologii kultury itp.) oraz przemyślana i spójna kompozycja. Wszystkie artykuły są napisane stylem naukowym, (nierzadko uwidocznia się erudycja Autorki), widać w nich konkretność stylu ze skłonnością do kondensacji treści. Swoje obserwacje i analizy Kandydatka prowadzi na dużym materiale frazeologicznym, zebrany z wielu źródeł, wśród których są słowniki, opracowania, materiały etnograficzne oraz dzieła literackie. Przedstawiony do oceny cykl pokazuje dojrzałość badawczą Kandydatki, która pozwala Jej formułować na podstawie przeprowadzonych analiz wnioski, nierzadko otwierające nowe perspektywy badawcze”. Opinia Profesora J. Szadury w tej kwestii jest również pozytywna.

W przedłożonych Komisji recenzjach zdarzają się także uwagi krytyczne na temat ocenianego cyklu. Recenzenci i opiniodawcy zgodnie podkreślają, iż wyeksplorowany materiał badawczy jest wystarczający, by mogła na jego podstawie powstać monografia. Prof. A. Tyrpa konstatuje: „Frazematyka zawierająca słowo *diabeł*, jego synonimy i derywaty okazała się równie bogata. Z pewnością materiału starczyłoby na monografię, Habilitantka

jednak wybrała inną drogę – publikowanie kolejnych tekstów w ciągu ośmiu lat”. W podobnym tonie wypowiada się Prof. A. Nowakowska: „nie mogę się powstrzymać od wyrażenia żalu, że Habilitantka nie opracowała tego materiału w postaci książki, która stałaby się kompendium wiedzy na temat zawartych w języku demonologicznych wierzeń polskiego ludu”. Sugeruje również, iż: „Wady, które można tu spostrzec, wynikają z przyjętej formuły zbioru artykułów, a nie książki prezentującej badania i ich wyniki. Za mankamenty można tu zatem uznać powtarzalność pewnych treści, brak ogólnej ramy kompozycyjnej, skutkujący nieobecnością wprowadzenia czy podsumowania całości”. M. Mączyński w swojej opinii zaznacza: „Opracowanie to uzupełnione o wstęp i podsumowanie mogłoby z powodzeniem stanowić interesującą i znacznie rozszerzającą polską frazeologię monografię. Interesującą – bo niezwykle interesujący jest główny temat cyklu, rozszerzającą – bo ujęcie antropocentryczne stosowane we frazeologii znajduje w artykułach Kandydatki nową konkretyzację”. Prof. J. Szadura dodaje: „Przyjęta przez Habilitantkę formuła przedstawienia cyklu artykułów a nie monografii, skutkowała jednak brakiem wprowadzenia i spójnej prezentacji wyników badań oraz nieuchronną powtarzalnością danych materiałowych”.

Prof. E. Młynarczyk, oceniając cykl, w jednym z fragmentów recenzji stwierdza, iż „teoretyczne treści Habilitantka rozwija dość skąpo [...], skupiając się przede wszystkim na analizach materiałowych”. Jeśli chodzi o kwestie opracowania materiału, zauważa, iż „Wspomniane bogactwo materiału jest niewątpliwą zaletą przedstawionych artykułów (mocna dokumentacja eksplikowanych sądów), daje jednak w niektórych tekstach efekt przytłoczenia w stosunku do partii analitycznych. W pracach, których celem jest analiza semantyczna, można ograniczyć liczbę cytowanych wariantów, niewnoszących nowych składników do odtwarzanego składnika JOS, wprowadzać natomiast więcej treści o charakterze syntetyzującym. Obszerny materiał dokumentacyjny jest też zapewne powodem zbytniej szczegółowości w interpretacji frazemów w stosunku do ujęć uogólniających”.

Mimo kilku krytycznych uwag fragmenty recenzji, dotyczące oceny osiągnięcia stanowiącego podstawę dopuszczającą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego, są jednoznacznie pozytywne. Prof. A. Nowakowska konkluduje: „Przyjmując jednak dopuszczalną w ustawie konwencję, uważam, że poddany ocenie cykl artykułów pt. *Frazemy z pola leksykalno-semantycznego DIABEŁ w polszczyźnie. Ujęcie antropocentryczne* ze względu na swoje liczne zalety spełnia wymagania stawiane przed pracami mającymi stanowić podstawę postępowania habilitacyjnego”. Prof. A. Tyrpa jednoznacznie podkreśla: „Wszystkie wymienione artykuły odznaczają się wnikliwością, rzetelnością, wykorzystaniem

rozlicznych źródeł, znajomością literatury przedmiotu”. Prof. E. Młynarczyk zaznacza, iż „Opracowanie bogatego materiału frazematycznego w perspektywie panchronicznej, wskazanie i omówienie głęboko zakorzenionych w kulturze i języku sądów na temat człowieka postrzeganych w relacji do diabła – jest ujęciem oryginalnym, świadczącym o samodzielności badawczej i umiejętnościach warsztatowych dr Renaty Dźwigoł i stanowi znaczący wkład w rozwój współczesnej lingwistyki kulturowej”. W konkluzji recenzentka stwierdza: „mogę z całą pewnością stwierdzić, że dr Renata Dźwigoł spełnia wymagania stawiane habilitantom w art. 16 Ustawy z 14 marca 2003 roku *O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach naukowych i tytule naukowym w zakresie sztuki (z późniejszymi zmianami)*”. Równie pozytywnie oceny formułują opiniodawcy. W ocenie prof. J. Szadury „jest to cykl interesujący, bogaty materiałowo, wieloaspektowo opracowany, prezentujący oryginalne podejście do tematu i spełniający wymagania stawiane przed pracami mającymi stanowić podstawę postępowania habilitacyjnego”. Prof. M. Mączyński dodaje: „W mojej ocenie cykl 12 artykułów dr Renaty Dźwigoł w zupełności spełnia wymagania określone w stosownej ustawie”.

Inne przejawy aktywności naukowej

Recenzenci oraz członkowie Komisji z uznaniem podkreślają aktywność naukową dr Renaty Dźwigoł jako autorki studiów, artykułów recenzyjnych, redaktorki prac zbiorowych oraz referentki podczas wielu konferencji krajowych (Lublin, Warszawa, Kraków) i międzynarodowych (Ostrawa). Przykładowo Prof. E. Młynarczyk po wymienieniu wszystkich obszarów badawczych habilitantki, na który składają się: leksyka, stereotypy etniczne, frazeologia, folklorystyka, język regionu, stylistyka, podaje, iż dorobek naukowy habilitantki „ma solidny i wypracowany od lat warsztat naukowy przynoszący efekty w postaci rzetelnie przygotowanych opracowań językoznawczych”. Podobnie wypowiadają się inni członkowie Komisji. Prof. A. Nowakowska dodaje: „Prace Habilitantki są cytowane, a jej pisanstwo naukowe, charakteryzujące się niezwykle solidnością, dbałością o szczegóły i precyzją kompozycyjną, może być wzorem dla młodych badaczy”. Prof. M. Mączyński z uznaniem zauważa, że artykuły „cechuje bardzo dobry „warsztat” filologiczny, który świadczy o ciągłym rozwoju intelektualnym Kandydatki”. Prof. A. Nowakowska i prof. J. Szadura zgodnie konstatują, że dorobek naukowy dr Dźwigoł znacznie wzbogaca polską etnolingwistykę.

Wszyscy oceniający dorobek naukowy habilitantki zwracają szczególną uwagę na autorską monografię dr Dźwigoł, zatytułowaną *Polskie ludowe słownictwo mitologiczne*, która jest rozszerzoną wersją rozprawy doktorskiej. Przykładowo Prof. M. Mączyński zaznacza, iż „w pracach etnolingwistycznych jest to książka często cytowana, ponieważ zawiera w miarę kompletny inwentarz polskich gwarowych nazw istot demonicznych, genezę tych nazw oraz ich motywację”.

Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska

Recenzenci i opiniodawcy zwrócili też szczególną uwagę na działalność dydaktyczną habilitantki. Prof. A. Nowakowska stwierdza, iż „Pani dr Renata Dźwigoł jest doświadczonym nauczycielem akademickim. Prowadziła zajęcia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na kilku kierunkach (filologia polska, kulturoznawstwo i wiedza o mediach, logopedia), nauczając takich przedmiotów, jak gramatyka opisowa języka polskiego, kultura języka polskiego, stylistyka praktyczna, leksykologia i leksykografia, odmiany współczesnej polszczyzny, podstawy etnolingwistyki, stereotypy w języku, analiza językowo-stylistyczna tekstu, podstawy pragmalingwistyki, język jako wyznacznik tożsamości. Na studiach podyplomowych *Komunikacja społeczna (retoryka – dziennikarstwo – public relations)* prowadziła z zajęcia z kultury języka, a na podyplomowych studiach *Romowie w Polsce – historia, prawo, kultura, stereotypy etniczne* – z przedmiotu językowe stereotypy mniejszości etnicznych”. Dodatkowo podkreśla fakt, iż „Od 2001 r. dr R. Dźwigoł prowadzi seminaria licencjackie, opiekowała się też seminarium magisterskim. Pod jej kierunkiem powstało blisko 70 prac licencjackich i 8 prac magisterskich. Sprawowała też opiekę naukową nad doktorantką, pełniąc funkcję promotora pomocniczego”. Prof. A. Nowakowska podkreśla również uczestnictwo krakowskiej badaczki w trzech wyjazdach zagranicznych (Ostrawa, Wilno), przede wszystkim w ramach programów Erasmus i Erasmus+, a także członkostwo w Krakowskim Komitecie Okręgowej Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Udział habilitantki w tak różnorodnych przedsięwzięciach edukacyjnych został również pozytywnie oceniony przez innych członków Komisji.

W wymiarze organizacyjnym – co również podkreślają recenzenci i opiniodawcy – zwraca uwagę aktywność dr Dźwigoł na poziomie instytutowym i ogólnouczelnianym: pełnienie funkcji opiekuna roczników studenckich oraz kierownika studiów podyplomowych, udział w pracach związanych z rekrutacją, jakością kształcenia, tworzeniem programów

i planów studiów (prof. A. Nowakowska, prof. E. Młynarczyk, prof. A. Tyrpa), organizacja konferencji naukowych oraz współuczestnictwo w przygotowaniu posiedzenia Komisji Etnolingwistycznej PAN, której jest członkiem już od 2007 roku (prof. E. Młynarczyk, prof. A. Tyrpa, prof. J. Szadura). Prof. E. Młynarczyk podkreśla również, iż „O zaufaniu społeczności akademickiej świadczy fakt, iż dr Dźwigoł była wybierana, m.in. do Rady Naukowej IFP czy Uczelnianej Komisji Wyborczej”.

Recenzenci docenili działalność popularyzatorską dr R. Dźwigoł, na którą składają się wykłady otwarte, referaty w różnych gremiach, a także wystąpienia na Uniwersytecie Trzeciego Wieku. Prof. E. Młynarczyk stwierdza: „Tematyka jej wystąpień spotyka się zawsze z dużym zainteresowaniem słuchaczy”; prof. A. Tyrpa i prof. A. Nowakowska również pozytywnie wypowiadają się w tej kwestii: „dr Dźwigoł wygłosiła kilka wykładów w instytucjach związanych z edukacją oraz udzieliła wywiadu do *Gazety Nowosądeckiej*” (Prof. A. Tyrpa), „Swoją wiedzę Habilitantka wykorzystuje również aktywnie uczestnicząc w popularyzacji nauki. Wygłaszała wykłady w szkołach i na Uniwersytecie Trzeciego Wieku, brała udział w otwartych spotkaniach naukowych i udzielała wywiadów dla lokalnej prasy” (prof. A. Nowakowska).

Konkluzje

Wszystkie recenzje kończą się jednoznacznie pozytywną konkluzją. Prof. A. Tyrpa sumuje: „moja ocena dorobku naukowego i dydaktycznego dr Renaty Dźwigoł w postępowaniu habilitacyjnym, w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo jest bardzo pozytywna. Uważam, że zasłużyła ona na stopień doktora habilitowanego”. Prof. E. Młynarczyk konkluduje: „Dorobek naukowy dr Renaty Dźwigoł po uzyskaniu stopnia naukowego doktora – cykl publikacji nt. *Frazemy z pola leksykalno-semantycznego DIABEL. Ujęcie antropocentryczne*, monografia podoktorska oraz pozostałe publikacje naukowe i prace redakcyjne – stanowi znaczny wkład w rozwój współczesnego językoznawstwa polskiego, szczególnie z zakresu lingwistyki kulturowej. Habilitantka wykazuje się istotną aktywnością naukową, publikując artykuły, recenzje, biorąc udział w konferencjach, uczestnicząc w pracach gremiów naukowych oraz prowadząc docenianą działalność dydaktyczną i organizacyjną. Wszystko to upoważnia mnie do jednoznacznego stwierdzenia, iż Pani dr Renata Dźwigoł może zostać dopuszczona do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego”. Prof. A. Nowakowska stwierdza: „Wnikliwe przyjrzenie się

publikacjom pani doktor Renaty Dźwigoł, a zwłaszcza artykułom wskazanym jako osiągnięcie naukowe, pozwala mi uznać, że dorobek ten jest ważnym, istotnym, w myśl *Ustawy o tytułach i stopniach naukowych*, wkładem w rozwój językoznawstwa, a szczególnie etnolingwistyki. Niezwykła rzetelność naukowa Habilitantki, jej staranność w doborze materiału badawczego i skrupulatność w analizie zasługuje na szczególne podkreślenie. Równie wysoko oceniam jej działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską. Biorąc to wszystko pod uwagę, z pełnym przekonaniem zwracam się do Komisji Habilitacyjnej, a za jej pośrednictwem do Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie o nadanie pani doktor Renacie Dźwigoł stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo”. Obie opinie członków Komisji (prof. J. Szadury oraz prof. M. Mączyńskiego) zawierają również jednoznacznie pozytywną konkluzję.

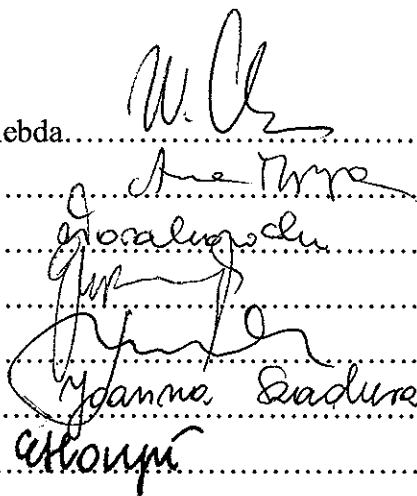
W czasie dyskusji w dniu 4 października 2019 r. nie sformułowano dodatkowych opinii, deklarując podtrzymanie ocen zawartych w recenzjach i pisemnych wypowiedziach członków opiniodawców.

Kolejnym punktem posiedzenia Komisji było głosowanie w trybie jawnym nad wyrażeniem pozytywnej opinii w sprawie nadania dr Renacie Dźwigoł **stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo**.

Wyniki głosowania: 7 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 0 głosów wstrzymujących się.

Po podjęciu przez Komisję wyżej wspomnianej uchwały Przewodniczący Komisji prof. dr hab. Wojciech Chlebda zamknął posiedzenie i podziękował wszystkim członkom za przybycie.

Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Wojciech Chlebda.....
Recenzent: prof. dr hab. Anna Tyrpa
Recenzent: dr hab. prof. UW Alicja Nowakowska.....
Recenzent: dr hab. prof. UP Ewa Młynarczyk.....
Członek Komisji: prof. dr hab. Maciej Mączyński.....
Członek Komisji: dr hab. Joanna Szadura
Sekretarz Komisji: dr hab. Ewa Horyń

UCHWAŁA

Komisji habilitacyjnej, powołanej w dniu 4 czerwca 2019 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595 z późn. zm.) w sprawie **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Renaty Dźwigoł w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.**

Komisja, działając zgodnie z Ustawą i rozporządzeniem MNiSzW z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018, poz. 261), na posiedzeniu w dniu 4 października 2019 roku, w którym uczestniczyło siedmioro członków Komisji, opierając się na opiniach recenzentów i członków Komisji, uznała w wyniku przeprowadzonej dyskusji, że przedłożona przez dr Renatę Dźwigoł praca, tworząca osiągnięcie naukowe powstałe po otrzymaniu stopnia doktora, ma charakter wskazanego w Ustawie znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej językoznawstwo.

W głosowaniu jawnym nad wnioskiem o wydanie pozytywnej opinii w sprawie nadania dr Renacie Dźwigoł stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo uzyskano następujący wynik: 7 głosów za wnioskiem, 0 głosów przeciw i 0 głosów wstrzymujących się. Tym samym Komisja podjęła uchwałę, w której wyraża **pozytywną opinię w sprawie nadania Pani dr Renacie Dźwigoł stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.**

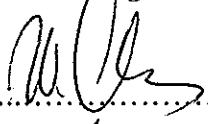
Uzasadnienie

Po wnikliwym rozpatrzeniu argumentów recenzentów i członków komisji, wyrażonych w recenzjach, opiniach oraz w przeprowadzonej w trakcie posiedzenia dyskusji, Komisja stwierdza, że w przedłożonym do oceny dokonaniu habilitacyjnym dr Renaty Dźwigoł, którym jest cykl publikacji objętych tytułem *Frazemy z pola leksykalno-semantycznego DIABEL. Ujęcie antropocentryczne*, utworzony przez 12 artykułów naukowych z lat 2011-2018, habilitantka podjęła odbiegającą od tradycji badawczej próbę rekonstrukcji obrazu człowieka konceptualizowanego za pomocą frazemów z komponentem *diabeł*, wyekscerpowanych z bogatego zestawu opracowań leksykograficznych. Analiza, poprowadzona w perspektywie panchronicznej i niedyferencjalnej, przynosi wartościowy

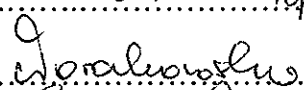
poznawczo opis istotnych obszarów polskiej demonologii ludowej, a antropocentryczny wymiar tej analizy demonstruje miejsce człowieka między sferą boską i diabelską (*sacrum* i *profanum*) ujęte w kategoriach językowych, rzucając światło na kondycję człowieka we wszechświecie.

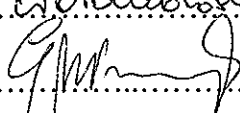
Komisja doceniła naukową oryginalność podjętej problematyki, ukształtowany warsztat metodologiczny, rzetelność przeprowadzonych analiz, bogactwo dokumentacji, precyzję i klarowność narracji. Jednocześnie Komisja nie pominęła słabszych stron dorobku habilitantki, zwracając uwagę na przewagę pierwiastków materiałowych i analitycznych nad teoretycznymi, powtarzalność pewnych treści, brak ogólnej ramy koncepcyjnej cyklu. Pozytywnie natomiast oceniono aktywność naukową habilitantki w okresie po uzyskaniu stopnia doktora: pomnożenie dorobku naukowego, rozszerzenie zakresu zainteresowań badawczych (frazologia, onomastyka, etnolingwistyka, folklorystyka), aktywność konferencyjną, organizacyjną i popularyzatorską, dużą już rozpoznawalność w świecie naukowym, zwłaszcza krajowym, wreszcie znaczące zaangażowanie dydaktyczne.

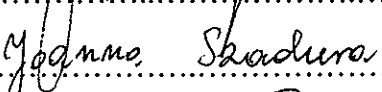
W trakcie posiedzenia Komisja starannie ważyła argumenty przemawiające za samodzielnością naukową habilitantki, po dyskusji dochodząc do wniosku, że całościowa ocena dokonania habilitacyjnego dr Renaty Dźwigoł pozwala – mimo podnoszonych zastrzeżeń – mówić o znacznym wkładzie habilitantki w rozwój dyscypliny naukowej językoznawstwo. Uwzględniając ilość i jakość działań habilitantki na polu nauki i dydaktyki w okresie podoktorskim, Komisja uznała, że **dr Renata Dźwigoł spełnia ustawowe warunki stawiane przed kandydatami do stopnia doktora habilitowanego.**

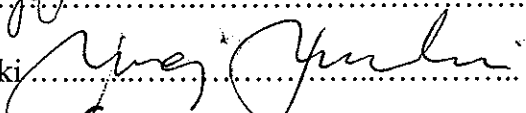
Przewodniczący – prof. dr hab. Wojciech Chlebda

Recenzent – prof. dr hab. Anna Tyrpa

Recenzent – prof. dr hab. Alicja Nowakowska

Recenzent – dr hab. Ewa Młynarczyk

Członek Komisji – dr hab. Joanna Szadura

Członek Komisji – prof. dr hab. Maciej Mączyński

Sekretarz – dr hab. Ewa Horyń

Kraków, 4 października 2019 r.